

Paulius Širvys

Ugnelė

Pro klevus mėnesiena žibėjo,
Skilo šukė balta pilnaties.
Tau gegužis visai nerūpėjo,
Ir skubėjai langelį užtiest.

Su manim tu norėjai pabūti
Be mėnulio, klevų ir gėlių,
Tik svirplys, įsitaisęs kamputy,
Čirpė savo mažu smuikeliu.

Meile pasakų pasaka skleidės
Niekada neregėtais vaizdais.
Kad ilgai ji žydėtų, apsvaigęs
Nenuskyniau aš jos su žiedais.

Tik išsinešiau toliuos į kelią
Pabučiavimą, pilną kaitros.
Ir širdy tebesmilksta ugnelė,
Nesibijanti jokios audros.

Ir mintis po minties veja mintį
Negaliu, negaliu nedainuot.
Negaliu tos ugnies užgesinti,
Nei pamest, nei kitam atiduot.